

Sygn. akt V GC 412/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

Protokolant: sekr. sądowy Monika Grodzka

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2021 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

R. Ł. NIP (...)

przeciwko

P. P. (...)

o zapłatę 20 841,66 zł

orzeka:

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 12 listopada 2019 r. w całości.

Sędzia

Rafał Rogiński

Sygn. akt V GC 412/20

UZASADNIENIE

Powód R. Ł. w pozwie skierowanym przeciwko P. C. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kwoty 20 841,66 zł wraz z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 19 października 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 20 czerwca 2018 r. zawarł z pozwanym umowę najmu, a w dniu 31 grudnia 2018 r. pozwany dokonał cesji praw i obowiązków z zawartej umowy na I. T.. Zabezpieczeniem roszczeń powoda z tytułu umowy najmu był weksel in blanco wystawiony przez pozwanego.

W dniu 12 listopada 2019 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Od nakazu zapłaty pozwany złożył zarzuty wnosząc o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zarzutów pozwany argumentował, że zamiarem stron zawartego porozumienia nie było obciążanie pozwanego długami nowego najemcy. Pozwany podniósł również zarzut potrącenia z tytułu nierozliczonej kaucji w kwocie

6 443,10 zł.

Pozwany w odpowiedzi na zarzuty wniósł o utrzymanie w mocy wydanego nakazu zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 20 czerwca 2018 r. powód zawarł z pozwanym umowę najmu lokalu znajdującego się w budynku (...) zlokalizowanym w W. przy

ul. (...) (...). Mimo, że lokal wynajął pozwany to faktycznie działalność gospodarczą prowadziła w nim I. T.. W dniu 31 grudnia 2018 r. powód, pozwany i I. T. zawarli umowę cesji i porozumienia na podstawie której pozwany (najemca) za zgodą powoda (wynajmującego) przeniósł na nowego najemcę (I. T.) wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy z dnia 20 czerwca 2018 r.

Na zabezpieczenie wiarygodności powoda pozwany i I. T. wręczyli powodowi podpisane przez siebie weksle in blanco, które mogły być wypełnione w przypadku braku spłaty długu. Pozwany nie spłacił swojego długu wobec powoda, a I. T. nie uregulowała swoich zobowiązań wobec powoda z tytułu najmu lokalu wobec czego powód wypełnił weksel i wezwał pozwanego do jego wykupu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: weksla własnego in blanco k 9, zawiadomienia o wypełnieniu weksla i wezwania do wykupu k 13, umowy najmu k 45-49, cesji i porozumienia k 51-52, zeznań świadka I. T. k 56-57, zeznań pozwanego k 57, okoliczności wskazanych w pozwie, którym strona pozwana nie zaprzeczyła

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości

W przedmiotowej sprawie sporna była kwota należna powodowi wynikająca z wystawionego przez pozwanego weksla.

Na podstawie art 9 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. - Prawo wekslowe wystawca odpowiada za przyjęcie i za zapłatę wekslu. Od odpowiedzialności za przyjęcie wystawca może się zwolnić; zastrzeżenie, którym wystawca zwalnia się od odpowiedzialności za zapłatę, uważa się za nienapisane.

Na podstawie art. 485 § 2 k.p.c. sąd wydaje również nakaz zapłaty przeciwko zobowiązanemu z weksla lub czeku należycie wypełnionego, których prawdziwość i treść nie nasuwa wątpliwości. W przypadku przejścia na powoda praw z weksla lub czeku, do wydania nakazu niezbędne jest przedstawienie dokumentów uzasadniających roszczenia, o ile przejście tych praw na powoda nie wynika bezpośrednio z weksla lub czeku.

Zgodnie z art 496 k.p.c. po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Stan faktyczny był w przedmiotowej sprawie bezsporny. Dołączony do pozwu weksel został prawidłowo wypełniony, a jego wręczenie wynika z § 1 pkt 5 cesji i porozumienia (k 51 akt sprawy). Podpisanie weksli potwierdzili również w trakcie zeznań świadek i sam pozwany. Świadek w złożonych zeznaniach przyznał również, że nie uregulował swoich rachunków wobec powoda.

Pozwany argumentował, że poręczył nie swoje zobowiązanie ze względów osobistych, co w ocenie Sądu nie może mieć wpływu na przyjęte przez niego zobowiązania.

Zdaniem Sądu na wzajemne roszczenia stron mają przede wszystkim wpływ zapisy zawartej między nimi umowy cesji i porozumienia z dnia 20 czerwca 2018 r.

Z § 1 ust 5 tej umowy jednoznacznie wynika, że wystawiony weksel zabezpiecza również przyszłe wierzytelności mogące powstać z umowy, której cesja dotyczyła. Zgodnie zaś z § 2 ust 3 tej umowy najemca (pozwany) i nowy najemca (I. T.) mieli rozliczyć między sobą kwotę wpłaconej powodowi kaucji.

W ocenie Sądu zacytowane zapisy są na tyle jednoznaczne, że nie budzi wątpliwości odpowiedzialność pozwanego również za zobowiązania I. T. wobec powoda powstałe po podpisaniu umowy cesji.

Natomiast podniesiony przez pozwanego zarzut potrącenia nie może zostać uwzględniony ze względu na zacytowane zapisy § 2 ust 2 umowy, z którymi korespondują zeznania świadka potwierdzające, że świadek miał wpłacić kaucję powodowi, a wtedy powód miał ją zwrócić pozwanemu.

Mając na uwadze cały zebrany w sprawie materiał dowodowy, w ocenie Sądu nakaz zapłaty jako wydany na podstawie prawidłowo ustalonych faktów i zgodnie z obowiązującymi przepisami należało utrzymać w mocy.

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)